

KONWENCJA Nr 134

Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotycząca zapobiegania wypadkom marynarzy przy pracy,
przyjęta w Genewie dnia 30 października 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 30 października 1970 r. została przyjęta w Genewie na pięćdziesiątej piątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja nr 134 dotycząca zapobiegania wypadkom marynarzy przy pracy.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 21 maja 1980 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru).

*) Ostatni numer w 1980 r.

Przekład.

KONWENCJA Nr 134

DOTYCZĄCA ZAPOBIEGANIA WYPADKOM MARYNARZY PRZY PRACY

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam dnia 14 października 1970 r. na swej pięćdziesiątej piątej sesji,

biorąc pod uwagę postanowienia istniejących konwencji i zaleceń międzynarodowych w sprawie pracy, mających zastosowanie do pracy na statkach i w portach oraz dotyczących zapobiegania wypadkom marynarzy przy pracy, a szczególnie Zalecenia dotyczące inspekcji pracy (marynarze) z 1926 r., Zalecenia dotyczące zapobiegania wypadkom przy pracy z 1929 r., Konwencji w sprawie ochrony dokerów przed wypadkami (zrewidowanej) z 1932 r., Konwencji dotyczącej badania lekarskiego marynarzy z 1946 r. oraz Konwencji i Zaleceń dotyczących zabezpieczenia maszyn z 1963 r.;

biorąc pod uwagę postanowienia Konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu z 1960 r. oraz przepisy związane do Międzynarodowej konwencji o liniach ładunkowych, zrewidowanej w 1966 r., przewidujące podjęcie na statku pewnej liczby środków bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony zatrudnionych na nim osób;

postanowiwszy przyjąć niektóre wnioski dotyczące zapobiegania wypadkom na statkach na morzu i w portach, która to sprawa stanowi piąty punkt porządku dziennego sesji;

postanowiwszy, że wnioski te zostaną ujęte w formę konwencji międzynarodowej;

biorąc pod uwagę, że dla zapewnienia skuteczności działań mających na celu zapobieganie wypadkom na statkach ważne jest utrzymywanie ścisłej współpracy między Międzynarodową Organizacją Pracy a Międzypaństwową Morską Organizacją Doradczą w zakresie należącym do ich właściwości;

biorąc pod uwagę, że zgodnie z tym poniższe normy zostały opracowane we współpracy z Międzypaństwową Morską Organizacją Doradczą oraz że proponuje się kontynuowanie współpracy z tą organizacją w zakresie stosowania tych norm,

przyjmuje dnia trzydziestego października tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego roku niniejszą konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o zapobieganiu wypadkom (marynarze), 1970:

Artykuł 1

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „marynarz” odnosi się do każdej osoby zatrudnionej w jakimkolwiek charakterze na statku innym niż okręt wojenny, zarejestrowanym na terytorium, w stosunku do

którego obowiązuje niniejsza konwencja, i normalnie wykonującym żeglugę morską.

2. W razie wątpliwości co do tego, czy dane kategorie osób mają być uważane za marynarzy w rozumieniu niniejszej konwencji, sprawa będzie rozstrzygnięta w każdym kraju przez właściwą władzę po porozumieniu się z zainteresowanymi organizacjami armatorów i marynarzy.

3. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „wypadki przy pracy” odnosi się do wypadków, których ofiarami są marynarze i które powstały w wyniku zatrudnienia lub w czasie zatrudnienia.

Artykuł 2

1. W każdym kraju morskim właściwa władza podejmie niezbędne środki, aby wypadki przy pracy były należycie zgłaszane i badane oraz aby prowadzono i analizowano szczegółową statystykę tych wypadków.

2. Wszystkie wypadki przy pracy będą zgłaszane, a statystyki nie będą ograniczały się do wypadków śmiertelnych lub do wypadków, w wyniku których uszkodzony został statek.

3. Statystyki będą obejmowały ilość, charakter, przyczyny i następstwa wypadków przy pracy i będą wyraźnie określały część statku (na przykład pokład, maszynownia, pomieszczenia usługowe) oraz miejsce (na przykład na morzu lub w porcie), gdzie zdarzył się wypadek.

4. Właściwa władza powinna wszcząć dochodzenie w sprawie przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy, które spowodowały utratę życia lub poważne obrażenia ciała, oraz wszystkich innych wypadków określonych przez ustawodawstwo krajowe.

Artykuł 3

W celu stworzenia mocnej podstawy do zapobiegania wypadkom, będącym następstwem niebezpieczeństwa związanego z pracą na morzu, należy podjąć badania nad ogólnymi tendencjami występowania wypadków o takim charakterze oraz czynnikami niebezpieczeństwa, wykazywanymi przez statystyki.

Artykuł 4

1. Przepisy dotyczące zapobiegania wypadkom przy pracy będą wprowadzane w formie ustaw lub rozporządzeń, zbiorów instrukcji praktycznych lub w formie innych odpowiednich dokumentów.

2. Przepisy te powinny powoływać się na wszelkie przepisy ogólne dotyczące zapobiegania wypadkom przy pracy oraz higieny pracy, które mogą mieć zastosowanie do pracy marynarzy, i powinny szczegółowo określać środki, jakie należy przedsięwziąć dla zapobiegania wypadkom związanym szczególnie z wykonywaniem zawodu marynarza.

3. Przepisy, o których mowa, powinny obejmować w szczególności następujące kwestie:

- a) postanowienia ogólne i podstawowe;
- b) cechy konstrukcyjne statków;
- c) maszyny;
- d) specjalne środki bezpieczeństwa na pokładzie i pod pokładem;
- e) urządzenia załadunkowe i wyładunkowe;
- f) zapobieganie pożarom i ich tłumienie;
- g) kotwice, łańcuchy i liny;
- h) ładunki niebezpieczne i balast;
- i) osobiste wyposażenie ochronne marynarzy.

Artykuł 5

1. Przepisy dotyczące zapobiegania wypadkom, wymienione w artykule 4, będą wyraźnie stwierdzały, że armatorzy, marynarze i inne zainteresowane osoby mają obowiązek ich przestrzegania.

2. Każdemu nałożonemu na armatora obowiązkowi dostarczenia wyposażenia ochronnego lub innych urządzeń przeznaczonych do zapobiegania wypadkom będzie z zasady towarzyszyło wprowadzenie przepisów dotyczących posługiwania się tym wyposażeniem i urządzeniami przez marynarzy oraz nakładających na nich obowiązek przestrzegania odpowiednich środków ochrony.

Artykuł 6

1. Aby zapewnić wprowadzenie w życie przepisów, o których mowa w artykule 4, zostaną przedsięwzięte odpowiednie środki za pomocą odpowiedniej inspekcji lub w inny sposób.

2. Przedsięwzięte zostaną odpowiednie środki, aby zapewnić przestrzeganie tych przepisów.

3. Władze obowiązane do inspekcji i kontroli stosowania przepisów, o których mowa w artykule 4, zaznajomią się z pracą na morzu i z jej praktyką.

4. W celu ułatwienia stosowania przepisów, o których mowa w artykule 4, ich teksty lub streszczenia będą się podawać marynarzom do wiadomości, na przykład przez zamieszczanie w widocznym miejscu na statku.

Artykuł 7

Zostaną przedsięwzięte środki w celu wyznaczenia jednej lub kilku osób o odpowiednich kwalifikacjach albo utworzenia kwalifikowanej komisji spośród członków załogi statku, które pod nadzorem kapitana statku będą odpowiedzialne za zapobieganie wypadkom.

Artykuł 8

1. Właściwa władza ustali przy współpracy z organizacjami armatorów i organizacjami marynarzy programy zapobiegania wypadkom przy pracy.

2. Realizacja tych programów będzie zorganizowana w taki sposób, aby właściwa władza, inne zainteresowa-

ne organy, armatorzy i marynarze lub ich przedstawiciele mogli brać w niej czynny udział.

3. W szczególności zostaną powołane komisje mieszane, ogólnokrajowe lub lokalne, których zadaniem będzie zapobieganie wypadkom, albo specjalne zespoły robocze, w których uczestniczyć będą przedstawiciele organizacji armatorów i marynarzy.

Artykuł 9

1. Właściwa władza będzie popierała i włączy w takim stopniu, jak na to pozwalają warunki danego kraju, szkolenie w zakresie zapobiegania wypadkom i higieny pracy do programów nauki ośrodków kształcenia zawodowego marynarzy różnych stopni i kategorii; szkolenie to będzie stanowić część programu kształcenia zawodowego.

2. Ponadto zostaną przedsięwzięte wszelkie odpowiednie środki w celu zwrócenia uwagi marynarzy na szczególne niebezpieczeństwa, na przykład za pomocą komunikatów służbowych, zawierających niezbędne instrukcje.

Artykuł 10

Członkowie będą dążyć do rozwijania współpracy — w razie potrzeby przy pomocy organizacji międzyrządowych i innych organizacji międzynarodowych — w celu możliwie najpełniejszego ujednoczenia wszelkich innych przepisów, dotyczących zapobiegania wypadkom przy pracy.

Artykuł 11

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany o formalnych ratyfikacjach niniejszej konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 12

1. Niniejsza konwencja będzie obowiązywała tylko tych Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji przez dwóch Członków.

3. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego Członka po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 13

1. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może ją wypowiedzieć, po upływie okresu dziesięciu lat od daty początkowego wejścia jej w życie, aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie jednego roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, a który w ciągu jednego roku po upływie dziesięcioletniego okresu wymienionego w poprzednim ustępie nie skorzysta z prawa wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany postanowie-

niami niniejszej konwencji na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł ją wypowiedzieć po upływie każdego okresu dziesięcioletniego z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 14

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu każdej ratyfikacji i każdego wypowiedzenia, o których został poinformowany przez Członków Organizacji.

2. Zawiadamiając Członków Organizacji o zarejestrowaniu drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę Członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł 15

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, w celu zarejestrowania zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, które zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 16

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy w każdym wypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i rozważy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej zmiany tej konwencji.

Artykuł 17

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji, wprowadzającej całkowitą lub częściową zmianę niniejszej konwencji, i jeżeli nowa konwencja nie stanowi inaczej:

a) ratyfikacja przez Członka nowej konwencji wprowadzającej zmianę spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 13, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca zmianę wejdzie w życie;

b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej zmianę niniejsza konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez Członków.

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej obecnej formie i treści dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej zmianę.

Artykuł 18

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pięćdziesiątej piątej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 30 października 1970 r.

Na dowód czego w dniu 30 października 1970 r. złożyli swe podpisy: -

Przewodniczący Konferencji
Nagendra Singh

Dyrektor Generalny
Międzynarodowego Biura Pracy
Wilfred Jenks

Convention 134**CONVENTION CONCERNANT LA PRÉVENTION DES ACCIDENTS DU TRAVAIL DES GENS DE MER.**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 14 octobre 1970, en sa cinquante-cinquième session ;

Notant les termes des conventions et des recommandations internationales du travail existantes qui sont applicables au travail à bord des navires et dans les ports et qui concernent la prévention des accidents du travail des gens de mer, et en particulier ceux de la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer), 1926 ; de la recommandation sur la prévention des accidents du travail, 1929 ; de la convention sur la protection des dockers contre les accidents (révisée), 1932 ; de la convention sur l'examen médical des gens de mer, 1946, et de la convention ainsi que de la recommandation sur la protection des machines, 1963 ;

Notant les termes de la convention pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, 1960, et de la réglementation annexée à la convention internationale sur les lignes de charge, révisée en 1966, qui prévoient un certain nombre de mesures de sécurité à prendre à bord des navires pour assurer la protection des personnes qui y travaillent ;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la prévention des accidents à bord des navires en mer et dans les ports, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session ;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale ;

Notant que, pour le succès de l'action entreprise dans le domaine de la prévention des accidents à bord des navires, il importe qu'une étroite coopération soit maintenue, dans leurs domaines respectifs, entre l'Organisation internationale du Travail et l'Organisation intergouvernementale consultative de la navigation maritime ;

Notant que les normes suivantes ont été élaborées en conséquence avec la coopération de l'Organisation intergouvernementale consultative de la navigation maritime, et qu'il est proposé de poursuivre la coopération avec cette organisation en ce qui concerne l'application de ces normes,

adopte, ce trentième jour d'octobre mil neuf cent soixante-dix, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970 :

Article 1

1. Aux fins de la présente convention, l'expression « gens de mer » s'applique à toute personne employée, à quelque titre que ce soit, à bord de tout navire, autre qu'un navire de guerre, qui est immatriculé dans un territoire pour lequel cette convention est en vigueur et qui est normalement affecté à la navigation maritime.

2. En cas de doute quant à la question de savoir si certaines catégories de personnes doivent être considérées comme gens de mer aux fins de la présente convention, cette question sera tranchée, dans chaque pays, par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

3. Aux fins de la présente convention, l'expression « accidents du travail » s'applique aux accidents dont sont victimes les gens de mer du fait ou à l'occasion de leur emploi.

Article 2

1. Dans chaque pays maritime, l'autorité compétente devra prendre les mesures nécessaires pour que les accidents du travail fassent l'objet d'enquêtes et de rapports appropriés et pour que des statistiques détaillées sur ces accidents soient établies et analysées.

2. Tous les accidents du travail devront être signalés, et les statistiques ne devront pas être limitées aux accidents mortels ou aux accidents dans lesquels le navire lui-même est atteint.

3. Les statistiques devront porter sur le nombre, la nature, les causes et les conséquences des accidents du travail et préciser dans quelle partie du navire — par exemple, pont, machine ou locaux du service général — et en quel lieu — par exemple en mer ou dans un port — l'accident s'est produit.

4. L'autorité compétente devra entreprendre une enquête sur les causes et les circonstances d'accidents du travail entraînant des pertes de vies humaines ou de graves lésions corporelles, ainsi que sur tous autres accidents spécifiés par la législation nationale.

Article 3

Afin d'avoir une base solide pour la prévention des accidents qui sont dus aux risques propres au travail maritime, des recherches devront être entreprises sur l'évolution générale en matière d'accidents de cette nature ainsi que sur les risques que les statistiques révéleraient.

Article 4

1. Des dispositions sur la prévention des accidents du travail devront être prévues par voie de législation, de recueils de directives pratiques ou par tous autres instruments appropriés.

2. Ces dispositions devront se référer à toutes les dispositions générales relatives à la prévention des accidents et à l'hygiène du travail qui sont susceptibles d'être appliquées au travail des gens de mer et elles devront préciser les mesures à prendre pour la prévention des accidents qui sont propres à l'exercice du métier de marin.

3. Ces dispositions devront en particulier porter sur les points suivants :

- a) dispositions générales et dispositions de base ;
- b) aspects structurels des navires ;
- c) machines ;
- d) mesures spéciales de sécurité au-dessus et au-dessous des ponts ;
- e) matériel de chargement et de déchargement ;
- f) prévention et extinction des incendies ;
- g) ancres, chaînes et câbles ;
- h) cargaisons dangereuses et lest ;
- i) équipement individuel de protection.

Article 5

1. Les dispositions relatives à la prévention des accidents visées à l'article 4 devront indiquer clairement l'obligation qu'ont les armateurs, les gens de mer et les autres personnes intéressées, de les observer.

2. D'une façon générale, toute obligation incombant à l'armateur de fournir du matériel de protection ou d'autres dispositifs de prévention des accidents devra être assortie de dispositions en vertu desquelles les gens de mer seront tenus d'utiliser ce matériel et ces dispositifs et d'observer les mesures de prévention qui les concernent.

Article 6

1. Des mesures appropriées devront être prises pour assurer, par une inspection adéquate ou par d'autres moyens, la mise en application des dispositions visées à l'article 4.

2. Des mesures appropriées devront être prises pour que les dispositions visées à l'article 4 soient respectées.

3. Les autorités chargées de l'inspection et du contrôle de l'application des dispositions visées à l'article 4 devront être familiarisées avec le travail maritime et ses usages.

4. Afin de faciliter l'application des dispositions visées à l'article 4, le texte ou des résumés de celles-ci devront être portés à l'attention des marins, par exemple par voie d'affichage à bord, à un endroit bien visible.

Article 7

Des dispositions devront être prises en vue de la nomination d'une ou plusieurs personnes qualifiées ou de la constitution d'un comité qualifié, choisis parmi les membres de l'équipage du navire et responsables, sous l'autorité du capitaine, de la prévention des accidents.

Article 8

1. Des programmes de prévention des accidents du travail devront être établis par l'autorité compétente avec la coopération des organisations d'armateurs et des organisations de gens de mer.

2. La mise en œuvre de ces programmes devra être organisée de telle sorte que l'autorité compétente, les autres organismes intéressés, les armateurs et les gens de mer ou leurs représentants puissent y prendre une part active.

3. En particulier, il sera créé des commissions mixtes, nationales ou locales, chargées de la prévention des accidents, ou des groupes spéciaux de travail, au sein desquels les organisations d'armateurs et de gens de mer seront représentées.

Article 9

1. L'autorité compétente devra encourager et, dans toute la mesure possible, compte tenu des conditions propres à chaque pays, prévoir l'inclusion de l'enseignement de la prévention des accidents et de l'hygiène du travail dans les programmes des centres de formation professionnelle, destinés aux gens de mer des diverses fonctions et catégories ; cet enseignement devra faire partie de l'enseignement professionnel lui-même.

2. En outre, toutes mesures appropriées devront être prises, par exemple au moyen de notices officielles contenant les instructions nécessaires, pour attirer l'attention des gens de mer sur des risques particuliers.

Article 10

Les Membres s'efforceront, au besoin avec l'aide d'organisations intergouvernementales et d'autres organisations internationales, de coopérer en vue d'uniformiser le plus possible toutes autres dispositions visant la prévention des accidents du travail.

Article 11

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 12

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 13

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 14

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 15

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 16

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 17

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 13 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur ;
- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 18

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa cinquante-cinquième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 30 octobre 1970.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce trentième jour d'octobre 1970:

Le Président de la Conférence,

NAGENDRA SINGH

Le Directeur général du Bureau international du Travail,

WILFRED JENKS